

„Nuovargio pagunda“

Noriu perspėti tave dėl vieno sunkumo, kuris gali iškilti: tai nuovargio, nusiminimo pagunda. – Argi nėra likęs gyvas prisiminimas tavojo gyvenimo, be krypties, be tikslo, be žavesio, gyvenimo, kurį Dievo šviesa ir tavo atsidavimas nukreipė tinkama vaga ir pripildė džiaugsmo? – Nebūk toks kvailas, kad keistum naują gyvenimą į senąjį. (Kalvė, 286)

birželio 11 d.

Jei jauti, dėl bet kokios priežasties,
kad tau trūksta jėgų, pasakyk apie tai
Jėzui ir patikink Jį: Viešpatie,
pasitikiu Tavimi, atsiduodu Tau, bet
padėk mano silpnumui!

Ir pasitikėjimo kupinas kartok:
pažvelk į mane, Jėzau, esu purvinas
skuduras; mano gyvenimo patirtis
tokia liūdna, nenusipelnau būti Tavo
sūnumi. Sakyk tai Jam... daug kartų
pasakyk.

Netrukus išgirsi Jo balsą: *Ne timeas!* –
nebijok! Arba: *Surge et ambula!* –
kelkis ir eik! (Kalvė, 287)

Tu man sakei, vis dar kupinas
abejonių: „Kokios ryškios tos
akimirkos, kai Viešpats prašo iš
manęs daugiau!“

– Tiesiog noriu priminti tau: juk
mane tikinai, kad tenori susitapatinti
su Juo. Kodėl dabar priešiniesi?
(Kalvė, 288)

Duok Dieve, kad gebėtum įvykdyti šį savo sprendimą: „Kasdien nors truputį mirti sau.“ (Kalvė, 289)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/nuovargio-pagunda/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/nuovargio-pagunda/)
(2026-04-02)